

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **Ing. V.**, proti žalovanej **JUDr. V.**, správkyni konkurznej podstaty úpadcu K. zastúpenej JUDr. L. **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45 Cbi/42/2002-Mš-115 zo dňa 30. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 83 700,-- Sk sa považuje za oprávnenú a zistenú v zmysle § 31 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní. Vo zvyšku žalobu zamietol. Trovy konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

V odôvodnení uviedol, že žalobca si uplatnil právo na určenie pravosti pohľadávky vo výške 83 700,-- Sk a 270 000,-- Sk. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 45 Cbi 42/2002-Mš-58 zo dňa 30. mája 2003 určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 83 700,-- Sk a 270 000,-- Sk sa považuje za oprávnenú a zistenú v zmysle § 31 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní. Na odvolanie žalovaného odvolací súd rozsudkom č. k.

4 Obo 106/2003-70 zo dňa 15. januára 2004 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol. Unesením č. k. 3 Obo 66/2006 zo dňa 10. mája 2005, vydaným po dovolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rozhodnutí vyslovil právny názor, že pohľadávka v sume 270 000,-- Sk, prihlásená z titulu odmeny štatutárneho orgánu, nie je nárokom pracovným podľa § 31 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní, keďže nie je založená pracovným pomerom. Jej zaradenie ako pohľadávky proti podstate je preto nesprávne.

Na daný spor platí režim zákona o konkurze a vyrovnaní v znení platnom do 1. februára 1998. Ďalej súd poukazuje na ustanovenia § 23 ods. 2, § 31 ods. 1 a 3, ako aj ustanovenie § 32 ods. 1 uvedeného zákona.

Konštatoval, že žalovaná nárok žalobcu z titulu doplatku mzdy vo výške 83 700,-- Sk uznala. Vzhľadom na to, že ide o pracovný nárok podľa § 31 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní, súd určil s poukazom na uznanie tohto nároku žalovanou na pojednávaní dňa 26. októbra 2007, že ide o pohľadávku, ktorú možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania (§ 31 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní) v znení platnom do 1. februára 1998/.

V konaní bolo preukázané, že v zmysle stanov akciovej spoločnosti zo dňa 29. októbra 1998 odmeňovanie štatutárneho orgánu bolo delegované dozornej rade a žalobca v rozhodujúcom čase bol štatutárnym orgánom akciovej spoločnosti, ale nejedná sa o pracovný nárok, ktorý možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania v zmysle § 31 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní. Súd preto žalobu zamietol.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie.

Uviedol, že odmena, ktorú dostával v zmysle stanov akciovej spoločnosti ako predseda predstavenstva, bola zahrnutá do jeho mzdového listu, z ktorého vyplýva, že do vyhlásenia konkurzu sa jeho odmena za prácu skladala z mesačného platu vo výške 20 000,-- Sk a odmeny predsedu predstavenstva vo výške 15 000,-- Sk. Z uvedenej výšky mesačnej mzdy boli odvádzané zákonom stanovené dane a pravidelné mesačné odvody za celé obdobie do vyhlásenia konkurzu. Aj keď odmena predsedu predstavenstva podľa

stanoviska odvolacieho súdu nebola z uzatvoreného pracovného pomeru, de facto z neho vyplýva, že predmetné odmeny predsedu predstavenstva boli ako mzdový a pracovný nárok zahrnuté do celkovej mesačnej hrubej mzdy, z ktorej boli zákonným spôsobom zrážané stanovené odvody a dane. Jeho mzdový nárok vo výške 270 000,-- Sk uplatnený ako pracovný nárok považuje za opodstatnený so zaradením v zmysle § 31 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je žalobcom uplatnený nárok na určenie pravosti pohľadávky podľa § 23 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov vo výške 270 000,-- Sk ako pohľadávky proti podstate, uplatnenej v konkurznom konaní, vedenom proti úpadcovi K., z titulu odmeny štatutárneho orgánu spoločnosti. Na uvedený subjekt bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 282/99-59 zo dňa 1. februára 1999. Predmetná pohľadávka bola popretá správkyňou konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 15. apríla 2002.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. januára 1998 nároky na vylúčenie vecí z podstaty (§ 19 ods. 2), pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2), nároky na oddelené uspokojenie (§ 28) a pracovné nároky (§ 31 ods. 3) možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Iné nároky možno uspokojiť len podľa právoplatného rozvrhového uznesenia. Podľa odseku 3 pracovnými nárokmi podľa ustanovenia odseku 1 sú úhrada pracovných odmien úpadcových pracovníkov a ich nároky, vyplývajúce z hmotného zabezpečenia pracovníkov.

Predmetná pohľadávka žalobcu predstavuje odmenu za výkon funkcie štatutárneho orgánu spoločnosti, schvaľovanie ktorej v zmysle § 187 ods. 1 písm. i/ Obchodného zákonníka patrí do pôsobnosti valného zhromaždenia, prípadne dozornej rady akciovej spoločnosti. Nejedná sa o pohľadávku, ktorá by vyplývala z pracovnoprávneho vzťahu a námietku žalobcu, v ktorej poukazuje na jej vykazovanie v účtovných dokladoch úpadcu v rámci mzdových nárokov, preto nie je možné považovať za právne relevantnú.

Odvolací súd vzhľadom na zistený skutkový a právny stav rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O. s. p. Žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, v dôsledku čoho jej neboli priznané.

P o u ě e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 5. februára 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu